

Column

Koeien en staarten

BADHOEVEDORP – Zo ingeklemd tussen de horror en griezels van Halloween en de komst van de goedheiligman is er nog een evenementje waar de kinderen veel plezier aan beleven. ‘Sinte sinte Maarten, de koeien hebben staarten, de meisjes hebben rokjes aan, daar komt Sinte Maarten aan.’ Een totaal onbegrijpelijke tekst, in ieder geval voor mij, waarmee de kinderen op 11 november langs de deuren trekken. Ze zingen nog meer bijzondere liederen en zijn gewapend met lampionnetjes, meestal voorzien van een lampje op batterijen. De echte diehards hebben uitgeholde pompoenen of suikerbieten in de armen, een klusje van enige omvang waarbij je niet bang moet zijn om vieze handen te krijgen. Tevens zijn de kinderen uitgerust met rugzak of plastic tas om de enorme hoeveelheid snoep en snaai die kan worden opgehaald naar huis te transporteren. Een hoeveelheid, die ik me nog kan herinneren van toen mijn jongens klein waren, waar ze tot na Sinterklaas ruimschoots mee uit de voeten kunnen. Maar goed, die liedjes. Of dit feest nu een religieuze oorsprong heeft, of uit armoede is

ontwikkeld tot een bedelfeest, de teksten van de liedjes zijn soms bizar. Als gevulde medemens voelde ik mij altijd wat ongemakkelijk bij ‘Sinte Maarten MikMak, Mijn moeder is een dikzak’, maar ook het drama van de muis van Sinte Maarten die met zijn rooie petje in zijn ziekenhuisbedje ligt, grijpt mij zeer aan. Toch blijft het een leuke traditie, dus ook dit jaar stellen we de kinderen niet teleur: we doen de deur open, beluisteren de liedjes, geven een compliment voor de prachtige lampion en het mooie lied en laten de gretige handjes graaien in een schaal met lekkers. En let erop: verpakt snoep en niet te zoet. Want: ‘12 november is de dag, dat de tandarts boren mag’.

Renée